

19. Dāvanas ar pielietojumu

Dievs, esmu šeit, lai uzzinātu vairāk par to, kā tu mājo manī un kā tas izpaužas manā dzīvē. Lūdzu, parādi man, kā mūsu kopā pavadītais laiks var būt ļoti īpašs un tai pašā laikā praktisks, dziļi mainīdams mani, manu dzīvesveidu un attieksmi pret citiem.

stāsts

Nedēļu pēc nedēļas Maija sēdēja vienā un tajā pašā vietā baznīcas solā, bet tas arī bija viss. Pēc dievkalpojuma viņa izslidēja pa sāna durvīm, viņa nekad neizteica lūgšanas, nepiedalījās muzikālajos priekšnesumos un negatavoja maltīti sadraudzības mielastam. Viņa bija izvēlējusies vienatni.

Reiz draudzē tika izteikts aicinājums dalīties stāstos par nozīmīgām attiecībām dzīvē. Kad Maija piecēlās, viņa aizrāva klausītājus ar interesantu un iedvesmojošu stāstu par mīlestību un pieķeršanos. Pēkšņi malā stāvētāja un ēnā sēdētāja kļuva par zvaigzni tikai tāpēc, ka beidzot bija saņēmusi uzaicinājumu darīt to, kam bija radīta.

pārdomas

Cilvēku attiecību centrā ir uzticība. Tieši tāpat ir mūsu attiecībās ar Dievu – mēs parādam viņam uzticību, un viņš dod mums Svētā Gara dāvanu.¹

Kad Gars sāk piepildīt mūsu dzīvi, Dievs mūs ietekmē un vada. Viņš vēlas sastapties ar mums, lai mēs piedzīvotu izaugsmi un saņemtu spēku. Attiecības ar Dievu ietver arī to, ka stāstām par viņu citiem. Dieva misija ir glābt pasauli un padarīt to atkal pilnīgu un laimīgu.²

Kad Dieva Gars darbojas mūsos, mēs sākam izmantot savas garīgās dāvanas kalpošanai viņam un citiem cilvēkiem. Tas ietekmē mūsu personību un to, kā mēs izturamies pret citiem.

garīgās dāvanas

Bībelē ir uzrakstīti četri Gara dāvanu „saraksti”. Tos ir viegli saprast, lasot kontekstā.

1. „Ir dažādas dāvanas, bet tas pats Gars. Ir dažādas kalpošanas, bet tas pats Kungs. Ir dažādas spēka izpausmes, bet tas pats Dievs, kas visā visu rosina. Bet ikvienam tiek dota Gara atklāsme kopīgam labumam.” (1. Korintiešiem 12:4–7)

2. „Viņš dāvāja vispirms apustuļus, tad praviešus, evaņģēlistus, ganus un skolotājus, lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, lai tā veidotos Kristus miesa.” (Efeziešiem 4:11, 12)

¹ Apustuļu darbi 2:38–39.

² Jāņa 3:16.

3. „Jo žēlastībā, kas man dota, es ikvienam jums saku: neuzskatiet sevi par pārākiem kā citi, esiet saprātīgi, ikviens pēc tāda ticības mēra, kādu Dievs tam ir piešķīris. Jo, kā mūsu miesai ir daudz locekļu, bet ne visiem locekļiem ir viens un tas pats uzdevums, tā arī mēs, daudzi kopā, esam viena miesa Kristū, bet atsevišķi esam cits cita locekļi. Un mums pēc mums dotās žēlastības ir dažādas dāvanas, un, ja kādam ir dota pravietošanas dāvana, lai tā izpaužas saskaņā ar ticību, ja kādam ir kalpošanas dāvana, lai tā izpaužas kalpošanā, ja mācīšanas dāvana – mācīšanā; ja kāds ir pamudinātājs, lai pamudina; kas dalās ar citiem, lai dara to dāsni; kas vada citus, lai dara to atbildīgi; kas dara žēlsirdības darbu, lai dara to ar prieku.” (Romiešiem 12:3–8)

„Ja mēs caur Garu esam dzīvi, tad, Gara vadīti, arī dzīvosim.”

4. „Kalpojiet cits citam ar dāvanu, ko esat saņēmuši, kā labi daudzveidīgās Dieva žēlastības pārvaldnieki! Ja kādam ir spējas runāt, lai runā dievišķus vārdus, ja kādam ir spējas kalpot, lai kalpo ar spēku, ko piešķīris Dievs, ka visās lietās Dievs tiktu pagodināts caur Jēzu Kristu, kam pieder gods un vara uz mūžu mūžiem. Āmen.” (1. Pētera 4:10, 11)

Kāda dažādība! Ir pieminētas vismaz divdesmit dažādas dāvanas; neviena no tām nav minēta visos četros sarakstos, un trīspadsmit dāvanas minētas tikai vienreiz.³ Skaidri redzams, ka Bībele neierobežo garīgo dāvanu skaitu un arī neizceļ kādu no tām. Garīgās dāvanas nav definētas pēc to specifiskās darbības sfēras, bet pēc funkcijas.

Izlasot 1. Korintiešiem 12. nodaļu, rodam atbildes uz vairākiem svarīgiem jautājumiem.

1. *Kam ir dotas garīgās dāvanas?* Gars vada tikai tos, kas ir gatavi atzīt, ka Jēzus ir Kungs (3. pants). Tas nozīmē arī atzīt, ka mūsu Radītājs ir vienīgais Dievs, saņemot Jēzus dāvāto grēku piedošanu un piedzīvot Svētā Gara vadību.

2. *Kas ir garīgās dāvanas?* Dāvanas ir ļoti atšķirīgas (4.–6. pants). Ir daudz dažādu spēju, iespēju un situāciju, ar kurām mēs varam kalpot Jēzum. Tie ir „garīgie dotumi ar iespējām izpausties reālajā dzīvē”.⁴

„Dāvana un darbs, kurā to īstenot, vai darbs un dāvana, kas dara spējīgu to darīt.”⁵

3. *Kāds ir garīgās dāvanas mērķis?* Tās ir dotas „kopīgam labumam” (7. pants), draudzes locekļu un kopienas garīgās izaugsmes veicināšanai, lai arī citi varētu atrast Dievu.⁶ Dāvanas, kuras viņš deva, bija domātas, „lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, lai tā veidotos Kristus miesa”.⁷ Garīgās dāvanas nav domātas, lai tās izmantotu savtīgos nolūkos, bet gan lai atbalstītu ticīgo kopienas vienotību un pagodinātu Dievu.

³ Stott, John R. W. Baptism And Fullness: The Work of the Holy Spirit Today (Ivp Classics). IVP Books, 2007, 88. lpp.

⁴ Paulsen, Jan. When the Spirit Descends. Review and Herald Publishing Association, 2001, 89. lpp.

⁵ Stott, John R. W. Baptism And Fullness: The Work of the Holy Spirit Today (Ivp Classics). IVP Books, 2007, 87. lpp.

⁶ Sk. 1. Korintiešiem 14:24–25.

⁷ Efeziešiem 4:11–12.

Kā tu vari uzzināt, kādas ir tavas garīgās dāvanas? Visvieglāk to izdarīt draudzes ģimenē, kur rodas dažādas iespējas un arī vajadzības kalpot.

Atzīsti, ka Dievs tev ir devis vismaz vienu garīgo dāvanu, un viņš vēlas, lai tu zini, kāda tā ir un kā to izmantot viņa godam.

Lūdz, lai Dievs tevi vada un tu varētu uzzināt, kāda ir tava garīgā dāvana. Tas var prasīt laiku, un reizēm tu vari kļūdīties, bet turpini lūgt un pārbaudīt sevi, kamēr tev ir pilnīga skaidrība.

Pārliecinies, ka esi gatavs izmantot tev dotās dāvanas tādā veidā, kas pagodina Dievu.

Lasi Biblii, kamēr saproti tās mācību par garīgajām dāvanām.

Iepazīsti sevi un saproti savas spējas. (Sadraudzība ar citiem cilvēkiem palīdzēs tev saprast, kāds tu esi.)

Vienmēr atceries, ka garīgās dāvanas cilvēks saņem un izlieto Kristus „miesā” – kristiešu draudzē. Tās nav domātas savtīgam priekam, bet kalpošanai citiem, draudzes garīgās izaugsmes veicināšanai.

gara auglis

Ja esam piepildīti ar Svēto Garu, mūsu rīcība un ieradumi mainās. Bībele to sauc par „gara augli”.⁸ Vēstules galatiešiem 5. nodaļa māca cilvēkus dzīvot Garā, nevis kalpot savām savtīgajām vēlmēm.⁹ Pāvils rāda, cik krasas ir atšķirības starp savtīgajām mūsu grēcīgās dabas iegribām un Svētā Gara augli¹⁰: „Gara auglis ir: mīlestība, prieks, miers, izturība, krietnums, labestība, uzticamība, lēnprātība, savaldība. [...] Ja mēs caur Garu esam dzīvi, tad, Gara vadīti, arī dzīvosim.”¹¹

Šis Gara dots auglis raksturo tos, kas pieder Jēzum. Ja esam piepildīti ar Garu, tad šāds stāvoklis ietekmē ne tikai mūsu iekšējo dzīvi – mūsu principus un raksturu –, bet arī mūsu ārēji redzamo darbību, jo nu mēs piederam Jēzum un ticam viņam. Gara auglim jābūt redzamam visos kristiešos.

Mīlestība nāk no Dieva, kas sevi atdeva Jēzū pie krusta. Mīlestība visu dod bez jebkādas aiztures, neprasot neko atpakaļ.

„Mīlestība ir pacietīga, mīlestība ir labvēlīga, tā nav greizsirdīga; mīlestība nelielās, tā nav uzpūtīga. Tā nav nepiedienīga, nemeklē savu pašas labumu, neskaišas, nepiemin ļaunu. Tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību. Tā panes visu un uzticas visam, tā cer uz visu un uztur visu. Mīlestība nekad nebeidzas ..” (1. Korintiešiem 13:4–8)

⁸ Vēstules galatiešiem 5. nod.

⁹ Turpat, 16. pants.

¹⁰ Turpat, 19.–25. pants.

¹¹ Galatiešiem 5:22–25.

Prieks nav atkarīgs no ārējiem apstākļiem. Tā saknes ir drošības sajūta Dievā, nevis impulsīvi jūtu uzplūdi atkarībā no apstākļiem.

Miers ir iekšējs klusums, rezultāts pareizām attiecībām ar Dievu un/vai citiem cilvēkiem. Tas ir īpaši saistīts ar svētībām un Dieva klātbūtni.

Izturība ir noturīgums tad, kad citi tevi provocē un aizvaino. Tā ir ilgstoša ārēji redzama mīlestības izpausme.

Krietnums un *labestība* ir labvēlīga attieksme pret tiem, kas ir ap mums. Šīs īpašības nozīmē arī viesmīlību un atvērtību pret citiem.

Uzticamība nozīmē attiecībās ar citiem būt uzticības cienīgam, godprātīgam un tādām, uz ko var paļauties.

Lēnprātība ir arī pazemība, laipnība pret citiem, un tā nozīmē iecietību un piedošanu, kad kāds tevi aizvaino.

Savaldība nozīmē valdīt pār savām vēlmēm un kaislībām, izvēloties vadīt lietas, kas ir ap mums, nevis ļaut valdīt atkarībām vai kaitīgiem ieradumiem. Tas nozīmē arī pārvaldīt sevi tad, kad mūsu dabiskās tieksmes gatavojas ņemt virsroku bezdievīgā veidā.

No vienas puses, šīs īpašības ir ļoti noteiktas: tev tās vai nu piemīt, vai nepiemīt. Nav tādas īpašības, ko varētu saukt „gandrīz mīlestība”. Mīlestība ir vai nu īsta, vai arī tās vienkārši nav.

No otras puses, tas, kā šīs īpašības ir redzamas mūsu personībā, var lielākā vai mazākā mērā atšķirties. Dažu cilvēku raksturā tās var būt jau spēcīgi attīstītas, bet citos – mazāk. Šeit mums ir vieta izaugsmei – ne tik daudz uzvedībā, bet vairāk tai aspektā, cik pilnīgi ļaujam Svētajam Garam ienākt mūsu dzīvē un domās. Šajā darbā vislielākais paraugs ir Jēzus Kristus: „ES ESMU vīnakoks, jūs esat zari. Kas manī paliek un es viņā, tas nes daudz augļu, jo bez manis jūs neko nespējat darīt.”¹²

Šis ir garīgi auglīgas dzīves noslēpums. Tu saņem Svēto Garu, ja esi Kristū un viņš dzīvo tevī.

1. Ja Kristus vārds paliek tevī, tu paliec viņā.¹³

2. Ja tu paliec Kristus mīlestībā, tu paliec viņā – un tu paliec viņa mīlestībā, ja paklausī viņa pavēlēm.¹⁴

3. Viņa pavēle ir: „Mīliet cits citu, tāpat kā es jūs esmu mīlējis.”¹⁵

¹² Jāņa 15:5.

¹³ Jāņa 15:7.

¹⁴ Jāņa 15:10.

¹⁵ Jāņa 15:12.

Tas ir kā aplis. Ja ieej šajā aplī, tad kļūsti par daļu no auglīgas attīstības, kas vada tevi uz pilnību. Kristus mīlestībā tu paliec Kristū, un, palikdams Kristū, tu saņem Gara augli. Gara auglis ir mīlestība, bet tā ir arī attieksme un rīcība, ar ko vari izpaust mīlestību. Tas ļauj tev vēl vairāk palikt Kristus mīlestībā, lai tu varētu augt arvien vairāk un vairāk. Šādā veidā tava ticība viņam atklājas mīlestībā, un Bībele māca, ka šī patiesā, pārveidojošā mīlestība ir vienīgā, kas kaut ko spēj.¹⁶

kopība

Gan Gara dāvanas, gan Gara auglis darbojas cilvēku kopības kontekstā. Dāvanas ir dotas kalpošanai, tās veicina kopienas garīgo izaugsmi. Auglis ir mūsu Kristum līdzīgais raksturs, kas iedrošina citus un dalās tuvākā priekos un bēdās. Tas ir veids, kā nest citam cita nastas.¹⁷

Dievam attiecības ir ļoti svarīgas. Viņš radīja mūs attiecībām. Viņš sūtīja Jēzu Kristu, lai atjaunotu mūsu un viņa sabojātās attiecības. Un tagad viņš pastāvīgi sūta Svēto Garu, lai dziedinātu, šķīstītu un atjaunotu mūs tā, lai mēs spētu veidot mīlošas attiecības ar viņu un arī ar citiem. Tā ir liecība visai pasaulei par Dievu, kam ticam.

Draudze ir vide, kur dalāmies šajās attiecībās, parādīdami pasaulei, ka Dievs patiešām ir Dievs, un, viņa mīlestībai izpaužoties Kristū un dzīvojot mūsos caur Svēto Garu, ir atnākusi Dieva valstība.

„Draudze ir Kristus žēlastības bagātību glabātuve, un caur draudzi beigās kļūs redzama .. pēdējā un pilnīgā Dieva mīlestības atklāsme.”¹⁸

ko teiksi?

Ko tu domā par apgalvojumu, ka Gara auglis (patiesi kristīgs raksturs) vislabāk aug kristiešu kopībā, kur cits citu atbalsta, – piemēram, draudzē?

¹⁶ Galatiešiem 5:6.

¹⁷ Galatiešiem 6:2.

¹⁸ White, Ellen G. *The Acts of the Apostles*. Pacific Press Publishing Association, 1970, 9. lpp.